

Kříž je klíč

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

20 Jak nesmírná je tvoje dobrotivost, kterou jsi uchoval těm, kdo se tě bojí, a prokázal těm, kteří se k tobě utíkají, před zraky všech lidí.

21 Ukryváš je u sebe v své skrýši před srocením, před jazyky svárlivými schováváš je v stánku.

22 Požehnán buď Hospodin, že mi prokázal divy svého milosrdenství v nepřístupném městě! (Ž 31, 20-22)

Píseň: 161

Modlitba:

Hospodine náš Bože a Otče! Voláme k Tobě, protože jsme ranění slepotou. Tak jako slepý nemá žádnou radost ze slunečního svitu, tak i my někdy nevidíme divy, které před námi konáš. Jsme zarmoucení, jsme nevděční, jsme zaneprázdnění tímto světem – tak před tebou vyznáváme. Pane Ježíši Kriste, k Tobě se obracíme v modlitbách a prosíme o odpuštění. Vyznáváme, že Ty jsi králem všech králů. Dej Pane, ať prohlédneme, co je špatně v našich životech. Ať se naše oči upířími na Tebe. Ať si uvědomíme, co jsi pro nás svou smrtí udělal. Duchu svatý, buď světlem našim očím. Buď nehasnoucím světlem uprostřed tohoto společenství. Uveď nás do společenství s Otcem a Synem, abychom již nebloudili v temnotách a neděsili se propasti smrti. I tento den, i tento čas, i naše zpěvy a modlitby, i celý náš život vkládáme do Tvých rukou. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Zachariáše, ve 12 kapitole, od 1-10 verš.

1 Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli, výrok Hospodina, který rozprostřel nebesa a položil základy země i vytvořil člověku ducha v jeho nitru.

2 „Hle, postavil jsem Jeruzalém před všechny okolní národy jako číši, po níž se zapotácejí. Při obléhání Jeruzaléma dojde i na Judu.

3 V onen den učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy. Všichni, kteří jej budou chtít vzepřít, zraní se až do krve. Všechny pronárody země se proti němu srotí.

4 V onen den, je výrok Hospodinův, udeřím a každý kůň se splaší a jezdec na něm zešílí. Na dům judský však obrátím svůj zrak, kdežto všechny koně národů raním slepotou.

5 Tu si každý judský pohlavár v srdci řekne: ‚Obyvatelé Jeruzaléma jsou mi posilou pro Hospodina zástupů, svého Boha.‘

6 V onen den učiním judské pohlaváry pánví s ohněm ve dříví a hořící pochodní v otepi slámy. Pozřou všechny okolní národy napravo i nalevo. Jeruzalém však dále zůstane na svém místě, v Jeruzalémě.“

7 Hospodin nejprve zachrání judské stany, aby čest domu Davidova, čest toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, nebyla větší než Judova.

8 V onen den bude Hospodin štítem tomu, kdo sídlí v Jeruzalémě; klopýtající mezi nimi bude v onen den jako David a dům Davidův bude jako Bůh, bude před nimi jako anděl Hospodinův.

9 „V onen den vyhledám všechny pronárody, které přitáhly na Jeruzalém, a zahladím je.

10 Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným. (Za 12, 1–10)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 176

Slůvko dětem:

Děti, byly jste někdy už ve velké tmě? Na místě, kde jste nic neviděly? Třeba někdy v noci na táboře, nebo doma, když se nesvítí? Jaké to bylo, bály jste se? Pomohl vám někdo najít cestu ke světlu?

Dovedu si představit, jaká to je úleva, když ze tmy vyjdeme na světlo. Dnes uslyšíte příběh muže, který od narození neviděl. Byl slepý. Jak ho proměnilo setkání s Pánem Ježíšem? O tom se už za chvíli dozvíte víc.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 18 kapitole, ve 31-43 verši. Tam čteme:

31 Vzal k sobě svých Dvanáct a řekl jim: „Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků.

32 Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj,

33 zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane.“

34 Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal.

35 Když se Ježíš blížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrol.

36 Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje.

37 Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský.

38 Tu zvolal: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

39 Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

40 Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli.

41 Když se přiblížil, Ježíš se ho otázel: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ On odpověděl: „Pane, ať vidím.“

42 Ježíš mu řekl: „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“

43 Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu. (Lk 18, 31–43)

Milí bratři a sestry.

V dnešním příběhu se dozvídáme, jak Ježíš již potřetí mluví o svém **utrpení a smrti**. Učedníci jeho slovům nerozumí. Poslouchají jeho pochmurné řeči, ale nechápou. Přiznejme si to na rovinu, kdo z nás by to chápal? Když známe Krista, jako toho, který mění vodu ve víno, kráčí po vodě a nebojí se bouřky. Uzdravuje a říká pravdu do očí zákoníkům a farizejům. Vyhání demony z lidí a vrací život mrtvým.

Nepochopení je možná ještě horší než **slepota**. Takový závěr nás zřejmě napadne, když čteme oba – úplně jinak uzavřené příběhy v jejich bezprostřední souvislosti. A řekněme to ještě zřetelněji: **duchovní slepota je mnohem hroznější než ta tělesná.**

Vždyť co pomůže těm, kdo mají před očima Ježíšovy skutky, jasně vidí jeho dílo spásy a slyší jeho kázání o blízkosti Božího království, a přitom nechápou, že Kristus musí jít a podstoupit cestu solidarity s trpícími a odmítanými. A co víc, že ON nakonec vezme všechnu jejich bídu a zavrženost na sebe. ON sám vytrpí smrt v těch nejhorších útrapách a nejtěžším osamění, aby oni již nemuseli prožívat takovou bolest a opuštěnost. To všechno proto, aby věděli o svém Mesiáši a Zachránci.

Ježíš tu snímá roušku z Písem, když říká, že Jeho smrt/vzkříšení je jejich naplněním. Jeruzalém nebude koncem, ale cílem jeho putování: tam bude moci prohlásit: **Dokonáno je! Kříž je klíč, z kterým je možno vejít dovnitř a objevit poklad.**

Ptáme se dál: Může se sebechytřejší a sebevzdělanější Kristův učedník, postavit **tváří v tvář** utrpení svého Spasitele a Pána jinak než jako nepřipravený žák? Je vůbec možné pochopit, že Bůh připravuje svou spásu v hlubinách toho nejstrašnějšího ponížení a utrpení vlastního Syna?

Můžeme to pokorně přijmout jako podivuhodnou Boží vůli. Můžeme to uchopit jako fakt, že je to překvapivá cesta, na které se Hospodin smilovává nad člověkem. Můžeme si to také srovnat v hlavě podobně jako že jedna a jedna jsou dvě. Zařadit to do nějakého systemu (mechanizmu), který umíme spočítat a běží už tak, že jsme se to naučili.

Nedokážeme to o nic lépe, než těch dvanáct Ježíšovi nejbližších. A to přesto, že Jeho vzkříšení už pro nás není jen **tajemná a nepředstavitelná budoucnost**, nýbrž vskutku dokonaná a mnohými Jeho věrnými potvrzená skutečnost. Víme, že to neskončilo krachem, že všechno to utrpení bylo cestou ke Kristovu

vítězství nad vším, co člověka láme a vzdaluje od Boha. A přece nejsme cestě kříže nakloněni o nic více, než Jeho učedníci.

Naše nepochopení vzniká z neschopnosti **vstoupit do Kristova zápasu o záchranu světa**. Nemůžeme mu dost dobře porozumět, protože se nedokážeme plně vcítit do Ježíšovy touhy po dokončení jeho plánu. Ani v nejmenším nedosáhneme na Jeho úroveň oddanosti a věrnosti nebeskému Otci.

Tváří v tvář jeho dílu spásy zůstáváme stát vždy jako poněkud nechápaví. I nám dnes zůstává ještě mnoho skryto. I my stále znovu promýšlíme Jeho slova a snažíme se jít cestou následování **vždy nově**.

Přesto Ježíš mluví se svými učedníky o své cestě do Jeruzaléma a jejím smyslu. Nemusíme všemu rozumět, abychom poznali, **komu můžeme věřit**. Kdo to s námi myslí dobře, abychom mohli za ním stát - a to podle svých možností, sil a svého nejlepšího svědomí. A provázet ho na jeho cestě, až kam mu my sami stačíme. Ježíš předkládá svým věrným svou **cestu ponížení**, která se proměňuje na **cestu spásy**.

Jeho poslání není dílem náhody, ani shodou okolností a politických tlaků. Je to Boží volba zřetelně vyslovená již ústy proroků, zapsaná v Písmu a nyní potvrzená v Ježíšově svolení. Na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků.

Sám Soudce vezme na sebe odsouzení. Nechá na sebe dopadnout celou tíhu soudu, kterým jsme měli být odsouzeni my. To je odvěké Hospodinovo dílo, které bude prosazeno a jednou provždy završeno tou **podivuhodnou cestou zesměnění a týrání**. Přijde na ní ke slovu lidská zloba a nenávisť, krutost a omámení mocí, a přece jako ten **hlavní nosný tón** bude nakonec znít, jako **dílo Boží spásy**. Vždy znovu pro člověka nepochopitelné, a přece skutečné, že tady jde o záchranu lidstva od samého základu. Nechápeme, a přece s radostí přijímáme v **Kristu darovanou milost a spásu**. To je jediný možný způsob, jak se alespoň přiblížit pochopení Ježíšovy cesty utrpení. Otevřít se jeho dílu záchrany a přijmout je pro sebe.

Jako ten slepý u cesty. Jistě nechápal o nic víc než Ježíšovi učedníci. Ale volá na Ježíše jako na toho toužebně očekávaného Spasitele, **Synu Davidův**. Vyslovil, ano **zakřičel své vyznání**, že právě Ježíš Nazaretský je ten, od něhož je možno **očekávat smilování, prolomení temnoty a otevření očí**.

Zřejmě příliš nepřemýšlel, zda zvolil ta správná slova. Prostě a jednoduše vyjádřil svou naději. **Pronesl prosbu**, která tíží jeho život, a co bylo dál? **Jenom milost a odpuštění!**

I nás totiž tíží nemohoucnost zachránit se ze své bídy, ze svých vin. Vyslovujeme svou nejniternější modlitbu a svou vlastní prosbu o záchranu. A tady se naplňují slova: *kdo prosí, dostane, kdo hledá, najde a kdo klepe tomu bude otevřeno*.

Kristus obětuje sám sebe a na příkladu těch jednotlivých ubožáků, které potkává, ukazuje své **odhodlání zachránit skutečně všechny**. Ani v tom mu nedokážeme rozumět a často jsme **sami** tou největší překážkou tomu, kdo touží po Ježíšově blízkosti.

Ale Ježíš nepřeslechne naléhavé volání potřebného a ptá se ho: **Co chceš, abych učinil?** Nemůžeme pochopit hloubku jeho díla spásy. Nedokážeme si uvědomit, jak vážně, bolestně a nepostradatelně potřebujeme i my dnes **Jeho uzdravující Slovo**, abychom se mohli vydat na cestu následování.

Jen když necháme Krista vstoupit do svých životních zápasů, zdánlivých výher i trpkých proher, jen tehdy se můžeme přiblížit pochopení **Jeho lásky k nám**. Jedině vírou můžeme přijmout svou spásu a otevřít se dalšímu pronikání světla do všech našich temnot. Jedině ve víře jsme schopni přijmout, že cesta následování je cestou kříže, ale právě na ní nás čeká skutečné obohacení a naplnění, pravá radost navzdory všem útrapám a těžkostem.

Tohle všechno neměl ten uzdravený promyšlené. Jistě nevěděl, do čeho jde, když se vydá za Ježíšem. Ale poznal, komu může věřit a toužil být mu nablízku. Pochopil svým srdcem, kdo je jeho Zachránce a rozhodl se jít za Ním. Protože Kristova cesta vede k tomu **nejúžasnějšímu cíli**. Vede skrze potupení a utrpení, nevyhne se ani stínům smrti, ale nakonec dojde k vítězství. Je to požehnaná cesta v Boží blízkosti.

Kéž nám ten nadcházející postní čas pomůže lépe pochopit smysl Božích cest. Amen.

Píseň:

Ohlášky:

Přímělná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, vítězi nad smrtí, pohnuti příběhem tvé moci, prosíme Tě v důvěře za všechny slepé. Prosíme Tě za toto město, za své bližní, ať prožijou a spatří tvou slávu. Prosíme Tě za tuto zemi, která přehlídá tvůj majestát. Pane, ať tvá sláva zazáří národům, které Tě ještě neznají, které sídlí v temnotách smrti. Prosíme, buď svou mocnou paží oporou také těm, kteří trpí slepotou a nemocemi očí. Především prosíme za všechny, které trápí špatný zrak a mají bolesti a starosti. Pane, věříme, že je nenecháš bez pomoci a zastavíš se u nich, ze svým milosrdenstvím. Vyprošujeme tedy od Tebe požehnání i pro nás všechny. Dej moudrost, která vidí dál než tělesné oči. Dej světlo, které prozáří i v našich dnech. Dej milost, kterou si nezasloužíme, ale přece ji dostáváme každý den. Amen. Modleme se pak společně:

Otče náš....

Píseň:

Posláni:

23 Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.

24 Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. (Žd 10, 23-24)

Požehnání:

Pán ať je před vámi, aby vám ukazoval správnou cestu.

Pán ať je za vámi, aby vás bránil před záludností zlých lidí.

Pán ať je pod vámi, aby vás zachycoval, když padáte.

Pán ať je nad vámi, aby vám žehnal.

Pán ať je ve vás, aby vás utěšoval, když je vám smutno.

Pán ať je při vás, aby vás mohl brát do své náruče a chránit vás. Amen.

Píseň: